

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Pactul.

Abia a fost amânat pe timp nehotărât parlamentul din Viena, și el din nou a fost convocat, în cea mai bună credință, că spiritele se vor fi domolit, și poporele monarhiei în armonie vor continua lucrările pentru binele monarhiei.

În manifestul către poporele sale, în acest act purces din inima monarhului, care numai în bunăstarea, prosperarea și înflorirea monarhiei mai află mângâiere și liman, după grozavele furtuni, prin cari a trecut. — În manifestul către poporele sale Maiestatea Sa împăratul și regele nostru și-a exprimat dorința de-a vedea pe poporele sale la o conlucrare armonică pentru binele monarhiei.

Cu asemenea speranțe s'a redeschis parlamentul din Austria, cu asemenea speranțe s'a întrunit și parlamentul nostru, și problema principală în ambele parlamente a fost satorirea modalităților pentru înnoirea pactului economic pe cale constituțională între Austria și Ungaria, pe calea cea mai solidă a înțelegerii reciproce între guverne, care înțelegere se o ratifice ambele parlamente.

În parlamentul din Viena partida germană folosește ca armă pactul economic, spre a câștiga din nou hegemonia care i-s'a luat din mână.

Ca pretecest se aduc ordinațiunile prin cari s'au dat favoruri naționalităților din Austria, în special favorurile cari s'au făcut limbei boheme în ramul administrațiunei și a justiției.

Este o rușine a veacului nostru, că șovinismul cu atâta vehemență voiesce să asuprească naționalitățile în monarhia austro-ungară.

În Austria germanii strigă din toate puterile, că numai limba germană are îndreptățire exclusivă, și dacă s'a aflat un guvern cu vederi mai sănătoase, care, spre a asigura viitorul monarhiei, a dat unele sfărmituri de drepturi și naționalităților, germanii înscenază scandaluri în parlament, îi fac imposibilă funcționarea regulată, și împedecă pactul economic, care în cele din urmă poate aduce cu sine periclitatea pactului dualistic.

Este de condamnat șovinismul germanilor, cari nu pierd nimica din preponderanța limbei lor prin aceea, că se dă drept și limbei naționalităților în Austria.

În punctul acestui șovinism germanii au de model pe ungurii dela noi, cari prin concurența împrejurărilor au ajuns în 1868, a pune mâna pe destinele țerei, și de atunci toate le exploatează în favorul limbei maghiare.

Cinismul cu care germanii din Austria înscenază scandalurile în parlament, este fără păreche în istoria parlamentelor din timpul mai nou.

Cinism este și în faptul, că la noi ampoliații dela justiție calcă în picioare dispozițiunile clare ale legii de naționalități, când vorba e de drepturile asigurate pe sâma naționalităților.

Tocmai acum este la ordinea zilei un ueaz al unui jude de cerc, care lovesce în sentimentul nostru de dreptate, când calcă în picioare dispozițiunile legii de naționalități.

Pressa română e indignată de cinismul, cu care acel jude de cerc calcă legea.

Ucazul acesta este abia puiu față de declarațiunile, pe cari le-a făcut în anul 1875, în parlamentul țerei ministrul de justiție de atunci.

Era vorba de un act de volnicie al președintelui dela tribunalul din Sibiu, prin care opria folosirea limbei române la judecătoria, în măsura, în care o asigura legea de naționalități.

Deputatul sâsesc de atunci Emil Trauschenfels, care acuma din nou e deputat, a interpelat pe ministrul de justiție asupra casului cu călcarea legii. Ministrul a declarat, că legea nu e în consonanță cu dispoziția președintelui dela tribunal, se va îngriji însă ca legea — se se acomodeze volniciei!

E volnicie la noi, e volnicie în Austria, și volnicia se face în socotela monarhiei, care-și perde și autoritatea și demnitatea în fața Europei.

Despre acesta însă puțin le pasă germanilor în Austria și ungurilor aici la noi, la ei vorba e de întărirea rasei, mijlocele sunt bune, ori de unde vor fi ele luate.

Desbaterile parlamentului austriac în sesiunea actuală nu au fost așa de vehemente, la rezultat inse nu se va ajunge, și de pe acuma se vestesce, că parlamentul se va închide, și va veni în aplicare §. 14., va guverna ministerul în virtutea puterii cu care îl va înzestra împăratul.

Un abso-lutism sub forme nouă, care probabil în efectele sale va fi mai bun decât constituționalismul de ați.

Acestea sunt prospectele din partea Austriei. La noi va domni abso-lutismul constituțional de acuma, care e mai periculos, decât unul după toate formele.

Probabil, că după închiderea parlamentului din Viena, radicali din parlamentul dela noi vor recurge la recepta pe care cu succes o au folosit germanii în parlamentul din Viena, și vom ajunge și noi la o obstrucțiune, care va avé toate formele scandalului parlamentar din Viena, care obstrucțiune din parlament s'a mutat pre stradele Vienei și a reclamat intervențiunea puterii militare.

Cumcă și la noi se poate face obstrucțiune, am avut modele în vara anului 1897.

Cumcă și la noi junimea studioasă se scie pune în fruntea demonstrațiunilor de strade, și aceasta o am vădut.

Sub aceste auspicii se reiau delibărările în afacerea pactului economic.

Revistă Bisericească

Legea clerului în România.

O comisiune anume instituită pentru a studia modificarea legii clerului, se ocupă de present cu studiarea diferitelor memorii primite dela PP. SS. Chiriarchi.

În același timp studiază bazele fundamentale actuale a legii clerului mirean și mijlocele ei de îndreptare.

Congrua catolicilor.

În 10 Octomvrie n. s'a întrunit la o ședință în Budapesta comisiunea regnicolară pentru regularea congruei catolicilor.

Ședința s'a ținut sub presiuni metropolitului Samassa din Agria. După spusele unui diar semioficios din Pesta, acesta comisiă va avea să ducă în deplinire afacerea congruei catolicilor, care încă dela 1885 este în eurgere. În ședința din 10 Oct i's'a prezentat prin consilierul ministerial Dr. Timon Ákos, un raport asupra rezultatului de până acum al lucrărilor. Comisiunea, pe baza acestui raport, va avea să hotărăscă asupra diferitelor chestiuni precum este chestiunea patronatului, cestiunea fundațiunilor și venitelor stolare, apoi regularea parochiilor greco-catolice. Se va îngriji de procurarea sumelor necesare pentru salarisarea preoților, în care scop va întrebuița fondul religionar, o parte din venitele bunurilor episcopesci, și va primi subvențiune dela stat.

Din raportul referențului Timon apare, că congrua catolică are să îngrijască de sörtea alor 5278 preoți. A făcut conscripția venitelor alor 4767, iar pentru 511 lipsese încă datele. După socota pentru cei a căror venit sunt deja conserise, fondurile mai au lipsă de 229.730 fl. pentru completarea plății preoților romano catolici și de 880.843 fl. pentru a celor greco-catolici, deci de un ajutor total anual în sumă de 1.100.579 flöeni.

Din ROMÂNIA

(Descoperire arheologică). Lângă Cernavoda, la o depărtare de 4 km. de podul „Regele Carol I”, pe malul Dunărei, la o înălțime considerabilă, dl profesor Gr. Tocilescu a descoperit o veche cetate, care se bănueste a fi Axiopolis, cetate în flöre pe timpul lui Traian, dărâmată și prefăcută în ruine în timpurile grele ale năvălirii barbarilor.

Lucrările de săpare continuă cu activitate, și se execută de soldați sub supravegherea d-lui inginer Polonica.

(Cercetarea școlilor medii). Ministrul român al instrucțiunei a întreprins o lucrare statistică asupra situațiunei generale a elevilor și elevelor din școlile secundare ale statului, la finea anului școlar. Din această lucrare rezultă, că în anul școlar 1897—1898, s'au înscris, în școlile secundare ale statului, un număr de 21,766 elevi, din cari 17,414 băeți și 4,341 fete. Dintr'aceștia, s'au retras în cursul anului 2660; au fost eliminați 582; au fost promovați 9055; au rămas corigenți 5769; au rămas repetenți 3709.

(Calea Victoriei, pavoasată cu lemn.). Frumösa stradă „Calea Victoriei” din București, va fi proveđută cu pavagiu de lemn, pe locul dintre Teatru și Bulevard. S'au adus lucrători din străinătate. Va fi cel mai elegant pavagiu în București și practic și nesupărător pentru public, întrucât zgomotul asurđitor al căruțelor, aici abia se va auzi.

(Un grajd model!) Dl Nicu Catargiu și-a construit în București la șosea un grajd model, cum se ăice că nu există al doilea în țară! D-sa și-a adus de la herghelia sa din Suceava vre-o 50 de cai de o rasă superioară și Dumineca trecută a invitat presa să viziteze acest grajd admirabil.

Un răspuns „Unirii”.

București, 26 Sept. v. 1898.

St. Domnule Redactor!

Vă rog mult, să binevoiți a-mi deschide colönele prețuitului D-vöstre diar, ca să reflectez la o corespondență din București, trimisă „Unirei” din Blaj, și publicată în numărul său din 1. Oct. n. a. c.

Fiind-că'n respectiva corespondență suntem noi — cești din Țară — vizați, ca să nu ăie batjocoriți, cu o iezuitică dosă de dușmănie papistășescă, în sentimentele și credința noastră ortoxă, pentru a lămuri pe acei ce cređend afirmărilor coresp. „Unirei”, își vor fi făcut o idee pröstă și greșită asupra moralității în viața noastră social-culturală, și cari nu pot fi alții decât cetitori de ai „Unirei”, de cari numai pe la D-vöstră se află (pe aci numărul cetitorilor ei nefiind nici jumătatea numărului de esemplare ce trec peste Carpați, anume 6 de töte) — țin și eu să răspund într'un organ de publicitate tot dela D-vöstră.

Correspondențul nostru își ăice „Philoteu” — nume sub care se ascunde un celibe căruia'i place förte mult a se titula „Dr.” și pörta un pronume, popularizat de altfel în societatea bucureșteană, nu de dñsul însă, (și nu în înțeles simpatice lăută „populisarea”), ci de antecesorul său, în oficiul bisericesc ce-l pörta: oficiu de care sunt legate multe speranțe ale propagandiștilor iezuiți din România.

Spre mulțumirea noastră însă, constatăm, că speranțele papistașilor sunt deșerte, căci nici antecesorul „Philoteului”, cu tot devotamentul cătră infalibilul pärinte al Vaticanului, nu le-a făcut nici o ispravă, dar, e drept, și-a făcut sieși isprăvile!... Philoteu însă nu le va face nici una, nici alta, fiind dotat, dela natură cu puțină inteligență, ci se va întörce pe unde a venit, pöte cu o cătățime mai mare de ură asupra noastră — a ortodocșilor.

Să trecem la corespondență.

Ea se ocupă în primul loc de cestiuni școlare, și vorbind despre deschiderea școlilor, nu-i vine la socotela faptul, că la noi școlile se deschid după calendarul Julian, cu 12 zile mai în urma celor catolice, și „fericește” pe cei de dincolo, care s'au putut scutura „de orientalismul acela fals, care ține morțiș la calendarul cel vechiu, adevărat simbol al racului”.

Meșteră pēnă are Philoteul nostru! își vor fi ăis unii din cetitorii mai mărginiți ai „Unirei”, care nu știu că clișeuri de aceste nu's scöse din pēna lui, ci făurite de spiritul vițiat al călugărilor papistași, în mijlocul cărora Philoteu trăește.

Și de ce i-ar plăcea öre, ca noi cești de aici în afacerile bisericesci școlare să ne conducem nu după calendarul Julian, acel care convine bisericeii nostre?

De ce? Căci sunt sigur că și Philoteu e convins, că folosirea unui ori altui calendar, n'are nici o influință în bunul mers al unei școle! Dar Philoteu de sigur mai eugetă: ortodocșii folosind calendarul Gregorian, s'ar apropia cătră papistași, și acesta ar fi bine!

Nu papistașilor și codițelor lor le încumbă însă datorita de a arēta ce-i de lipsă a reforma în biserica noastră, căci avem noi bărbați luminați, cari știu ce-i de făcut și când anume!

Mai încölo „corespondințele” (găunos) se ocupă de învățământul privat, care-a luat o desvoltare atât de mare la noi, și-i arată scăderile — apoi de învățământul public de stat, de care ăice, că deși instrucțiunea e förte bună, „educația morală e nulă”, pe

când la institutele private „educația morală e neînsemnată“.

Fără îndoială numai patima și ura îl face pe Philoteu să se exprime așa de categoric asupra moralului școlilor noastre. Și încă cum? La școlile private (fiind-că printre ele se află și cele iesuite-păpistăsești) moralul e „mai presus“, de cât în-țr-ale statului?!

Și, după Philoteu, cine poartă vină? „Biserica și frații nostri ortodoci“ cum cu atâtă răutate ne numeste, căci la noi, dice mai departe Ph., institutele sunt conduse de laici, care pe religioane nu pun nici un preț; nu ca în Apus, unde scolile sunt conduse, ori puse sub îngrijirea bisericeii.

Ce vrea să înțeleagă ôre Ph. prin al său „Apus“? Franția, Italia? Atunci să ne ferescă Domnul de o așa creștere morală cum o are tinerimea din aceste țări!

A afirmat Ph., cum că profesorii noștri laici nu pun nici un preț pe religioane! Eu cunosc mult mai mulți profesori ca Ph., om ce evită societatea română, și eu n'as putea se afirma acesta. Vor fi printre ei unii, dar acestia tot în țara catolicismului, în Franția, și-au făcut educația și de acolo au importat pe aci idei antireligioase și socialiste, care idei încep acum și la noi a intra pe-o ureche și a eși pe alta.

Intr'altă parte trebuie căutată cauza moralității slăbite în școlile noastre, și unii dintr'ei noștri au aflat-o în reaua alcătuire a legii învățământului dela 1864, care acum însă s'a abrogat.

Intre prof. laici ce nu pun preț pe religioane — dice mai departe Ph. — „sunt și câți-va preoți de ai noștri, care au pus reverența în par, și unii sunt mai răi de cât laicii“.

Intr'adevăr inteligența din București cunoște mulți profesori teologi absoluți uniți, care făcându-și studiile universitare, au ajuns profesori de stat ori la institute private, precum și studenți în aceeași categorie, care însă prin felul lor de a servi statul și a-și împlini datoria, numai ciste pot face Arde-lenilor. Și totuși aceștia-s mai răi de cât laicii noștri, dice Ph. Ôrepentru ce? Pentru că, fiind ômeni inteligenți și care-și înțeleg chemarea, nu fac confesionalism, precum ar dori Ph. și cei de-o croială sufletescă cu el — și acesta nu le convine păpistașilor. Și pentru ce încă? Pentru că odată intrați în România, cum natural este, mulți s'îi țin de confesiunea ortodoxă și nu cercetă mizele cu „intențiuni“ ale parohului unit — era să dic: Philoteu, — de la capela seminarului papistăsesc, așa că zelosul preot n'are cui ține serviciul divin, și nici chiar cine-i cânta în strană! Am auzit, că mai înainte era obiceiul de a-i cinsti pe cei ce veneau la capelă cu „țuica călugărescă“ și cu vin „lacrima Christi“, pentru că măcar *ast-feliu* s'îi îndemne a cerceta biserica... Iată cauza veninului ce-l varsă asupra cuminților noștri conaționali, Philoteul blăjan!

(Va urma)

Conferențe învățătoresci

Conferența dela Deva.

Conferența învățătorilor noștri gr. orient. români din tractele: Deva, Hateg, Dobra, Ilia și Orăștie, s'au ținut în zilele de 18 și 19 Aug. v. în Deva.

La ôrele 9 a. m. s'a celebrat serviciu divin împreună cu Invocarea Duhului Sfânt prin P. O. D. protopresbiter George Romanul, în marea biserică gr.-ort. din Deva, participând toți învățătorii sosiți pentru conferență.

Din biserică, membrii conferenței au mers în sala școlii gr.-ort., și la ôrele 11 s'a deschis prima ședință.

Iată în cele următoare cuvântarea, cu care dl. comisar consistorial, profesor Dr. Pavel Opriș, a deschis ședința:

Onorată conferență!

Veneratul Consistor Archidieceșan m'a încredințat prin circulariul Nr 4066 Scolar, d-to 2 Iuliu 1898 să conduc conferența

învățătorască din cercul Devei, compus din protopresbiteratele: Deva, Hateg, Dobra, Ilia și Orăștie, convocată la Deva pe 18/30 și 19/31 August, 1898.

Voiesc a satisface cu conștiințositate onorificei distincțiuni, ce mi-s'a făcut, deoarece datorii suntem a conlucra cu toții, umăr la umăr, când e vorba de înaintarea cauzei culturale a neamului nostru, pe toate căile permise și cu toate mijloacele ducătoare la scop.

De astă-dată ne chiamă la împlinirea datorinței însăși biserica noastră — asilul național al Românului prin toate veacurile furtunoase, — ca sub drapelul ei să contribuim la înălțarea nimbului școlii gr.-ort. române și la perfecționarea învățătorimei sale.

Folosesc deci ocaziunea deschiderii ședinței prezente, pentru a vă saluta Preaonorati Domni inspectori școlari și Stimati frați Învățători, în numele supremei noastre autorități confesionale, și a vă invita, ca în armonie, cu franchetă și demnitate să intrăm în desbaterea temelor designate nouă, precum și a ori-căror întrebări, chestiuni pedagogice, menite a întâri în inimile tinerimei școlare virtuțile sădite în casa părintescă: iubirea față de D-zeu și de deapropoale, jertfirea pentru patrie și biserică, respectul față de legi și căpeteniile bisericesci și civile, iubirea de neam, lege și limba părintescă și a-și să conlucrăm la dezvoltarea armonică a facultăților — darurilor — fizice și psihice ale ei, a tinerimei, — ca astfel patria și biserica să dobândescă cetățeni cu caracter moral-religios, ômeni bravi, înțelepți, virtuosi.

Împlinindu-ne chemarea de educatori cu sfințenie, vom avea o tinerime bine educată, care prin cultură și perfecțiune va pune temelie sigură omenimei viitoare, și astfel școla, respective învățătorii, c-ri îndreptăzită tinerimea „ca splendoarea cerului și ca stelele vor luci în veci“.

(Daniil, 12, 3.)

Onorată conferență!

Înainte de a începe cu desbaterea specială a temelor designate prin circulariul consistorial, fie-mi permis să deslășur scopul conferențelor învățătoresci.

D-Voștră sunteți convinși despre importanța educațiunii. O dovediti acestă și prin prezentarea aici într'un număr destul de considerabil. Ve asigur, că nu se află om cu mintea luminată, care să nu recunoască marea însemnată a educațiunii. „Precum vom crește tinerimea, așa va fi omenimea“ a devenit o maximă des accentuată. Drept aceea educațiunea tinerimei și prin acesta a poporului e necesitate imperativă, deoarece „poporul care prin educațiune va dobândi o cultură multilaterală și temeinică, până în straturile cele mai inferioare, va fi cel mai puternic și cel mai fericit, nebiruit de popoarele vecine, înaintea contemporanilor va forma un obiect al invidiei și un model strălucit demn de urmat“.

(W. Rein, profesor la universitatea din Iena). Că „omul numai prin educațiune poate deveni om, că „omul nu-i nimic alt-ceva, decât ceea-ce îl face educațiunea“, a declarat de mult Emanuel Kant, marele filosof al germanilor.

Educațiunea, On. conf. trezește individii din amorțire și îi conduce la o nouă viață, îi face conștii de drepturile și datorințele lor și formeză din ei subiecte apte, factori pentru realizarea progresului general.

De aci putem înțelege îngrijirea deosebită, ce popoarele culte dau educațiunii, și trebuie să-i dea, precum fie care popor, așa și fie care individ conștiu de sine și doritor de un viitor mai bun.

Productul bunei educațiuni e cultura cea adevărată, őr fructele acestea sunt: practicarea virtuților creștinești prin știință și civilizațiune, perfecțiunea artelor și industriilor, îmbrățișarea comerului lui, cultivarea rațională a ogorului părintesc și ai altor rami ai economiei, cari promovăză buna stare materială și cu acesta fericirea indivișilor și statelor.

Cultura adevărată e idealul școlii educative, a învățătorimei luminate, conștie de mărția chemării sale.

Luminate și înaintate, puternice și fericite trebuie să fie popoarele cari de veacuri

au așezeminte culturale și muncesc și nopțe, dela cel mai mic până la cel mai mare, pentru a se lumina, civiliza, cultiva, precum în privința intelectuală, așa și în cea morală.

Nouă, On. Conferință, ni s'a garantat posibilitatea de a ne cultiva, de a ne lumina, și astfel de a fi, numai din momentul, când principiul: libertății, egalității și frățietății s'a proclamat de o potrivă pentru toți locuitorii patriei.

Sunt abia 50 ani decând am început să înființăm și noi școle, de a căror înflorire e condiționată laminarea, viața noastră.

Dar timpul acesta a fost de ajuns, ca școla noastră se presteze deja botezul de foc!

Avem firma speranță, că dacă unul fiecare dintre cei chemați va conlucra din resurseri, școla și va împlini misiunea sa, și vom progresa pe terenul cultivei și cu acesta împreună pe toate carierele vieții. Dacă însă ne-am retrage dela muncă onestă și nu am nisui a ne perfecționa, pentru că d-zeu căile permise ar fi mai rele, decât cele închipuie — atunci asupra noastră va cădea responsabilitatea. Pe noi ne va înculpa viitorul.

Cei din urmă 50 ani să ne servescă drept garanță, că cultura națională, singura firească, singura rațională, pe care e chemată a ni-o da școla confesională națională, e punctul arhimedic, care ne va asigura atât păstrarea individualității etnice — firea de român — alături cu ori-care dintre popoarele conlocuitoare, cât și cultivarea limbei naționale române, mult dulce și frumoasă — moștenirea noastră cea mai sfântă și mai scumpă. Ba putem fi chiar siguri, că prin dezvoltarea rațională a facultăților — darurilor — noastre trupesci și sufletesci, prin adevărata cultură națională vom deveni sentinele conștie a apusului și farul orientului — scopul existenței noastre bimilenare pe acest pământ clasic, îngrășat cu sângele părinților, moșilor și strămoșilor.

Precum un individ așa și un popor: trebuie să înseteze după cultură, să dorască știința, civilizațiunea.

Poporul român a dat deja dovești, că înseteză după cultură, că dorește a se lumina, deoarece ce a jertfit o parte însemnată din sudorea feței sale pentru înființarea și susținerea școlilor confesionale. Spiritul timpului pretinde, ca dărnicia să crească. Avem dovești, că ea și crește și de și. Cele peste 600 școle confesionale ridicate pe spesele sale proprii, în scurt timp, la îndemnul Mare-lui Andrei, înmulțirea lor la 802 numai în Archidieceșca transilvană și a puterilor didactice la 875 învățători și învățătoare (413 definitiv și 462 prov.), ridicarea salariilor învățătoresci la cifra medie de 299 fl. a cincu-enalelor etc. dovedesc progres îmbucurător. Iar dorul și setea după știință, civilizațiune și cultură e un factor însemnat, de care educatorul trebuie să ție samă, căci îl ajută întru împlinirea chemării sale și îi ușurează sarcina. Din dorul de cultură emană jertfa pentru cultură, de ôre-ce ori-ce popor cu cât e mai cult, cu atât jertfește mai bucuros și mai mult pe altarul cultivei naționale, căci cultura națională e viața sa.

Dealtcum cine n'ar jertfi pentru cultura sa națională, când convingerea, că: „Precum este s-orele cu lumina și căldura lui pentru trupuri, așa este știința cu căldura și lumina sa pentru suflete“.

(Nr. cons. 391/861), că „știința... este moșie vecinică, carea furii nu o vor putea fura, focul nu o va arde și apa nu o va îneca“ (Nr. cons. 832/861), străbate tot mai adânc în masele poporului român?!

A fost, On. Conf., binecuvântarea lui D-zeu, că pe timpul redeșteptării noastre, arhierul al bisericeii gr.-ort. române era înțeleptul și prevădătorul Marele Andrei, care prin activitatea și meritele sale neperitoare, precum pe alte terene, așa și pe cel al educațiunii, ne-a creat astfel de instituțiuni, cari pururea vor contribui la înălțarea cultivei naționale, și prin urmare la asigurarea existenței noastre.

Totul depinde numai dela noi și dela interesul ce-l vom manifesta însine față de așezemintele noastre, dela armonia dintre noi și dela înțelepciunea noastră.

Un astfel de așezământ cultural creat de Marele Andrei sunt și: Conferențele învățătoresci..

(Va urma.)

Revistă Externă

Sultanul cedeză.

În urmă Sultanul, de silă că de voe bună, s'a învoit să-și retragă trupele de pe Creta.

A cerut să-i mai cedeze în 4 puncte de la margini, ôre-cari trupe mai puține, dar ambasadorii au respins foarte hotărât cererea.

În Candia altfel situația e foarte critică. Supușii creștini au primit ordin să părăsască orașul, căci de cumva trupele turcești vor face rezistență și nu îl vor părăsi, au să bombardeze capitala nenorocitei insule.

*

Chestia Dreyfuss.

Curtea de cassatie încă nu și-a rostit sentința. Dar face senzație scrisoarea ce se spune că s'ar afla în dosarul procesului, scrisoarea cu firma: Din „Cabinetul M. S. Împăratului Germaniei și Rege al Prusiei“, subscrisă „Wilhelm I. R.“ în care se amintesc despre Dreyfuss și serviciile făcute Germaniei, și se îndrumă, că el să nu părăsescă încă armata franceză, dar că în cas de război, va fi luat în armata gemănă cu rangul său de căpitan!

Adevărată-i ori nu scrisoarea asta? Să întrebă totă lumea. De e, de nue, ea legitimează foarte mult judecarea lui Dreyfuss. Cine n'ar fi judecat tot așa greu pe un ofițer despre care se arată hârtii că ar fi un astfel de spion periculos?

Din tractul Solnocului.

Văleni, Sept. 1898.

Onorată redacțiune!

Un preot vrednic de stimă, ca bine înțelegându-și misiunea, făcând progrese pe terenul bisericesc și școlar în parohia sa, e actualul paroh gr. ort. din Văleni, Augustin Hermann, care în timp relativ scurt, de 10 ani de când lucră în via Domnului cu diligență, nu crută nimic la ocaziunile binevenite ce i-se ofer, spre a povățui și îndemna poporul, ce-l păstorește, spre tot ce e bun și folositor.

Nu mult după-ce a venit aici ca preot, credincios din Văleni, au vădut întrânsul pe omul religios și zelos, vrednic de spriginul lor.

La început, e adevărat, multe intențiuni bune ale dlui paroh se loveau de pedeci mari din partea unor poporeni, parte din invidie parte îndemnați de răuvoitorii noștri.

Dar prin tact și afabilitate, nu peste mult dsa a atras pe partea D-sale pe poporeni cei mai luminați și mai de frunte, cari au început a-l spriginii în realizarea lucrărilor bune plănuite. Printre aceștia vrednic de amintire este cu deosebire cantorul Ioan Boț și primul episcop Ioan Nechita I. Ilie. De aci încolo a mers mai bine.

La îndemnul Dlui paroh în anul 1889 parte cu bani încuși din colectă dela popor, parte cu banii bisericii, s'au cumpărat vre-o 20 icoane, cu care s'a împodobit frumos fruntariul altariului, apoi o candelă mare în mijlocul bisericii. În anul 1880 numitul paroh a capacitat pe parochieni, că biserica, cât și fiica ei școla, se află într'o stare nu pe deplin corespunzătoare, și trebuie negreșit renoite. În anul 1891 s'a și renovat și zugrăvit biserica în întreg internul ei și s'a padimentat. Apoi în același an în a doua zi a Pogoririi Duhului Sfânt s'asfințit în chip sârbătoresc.

Deși biserica din Văleni e vechie, clădită în 1813, totuși în jurul nostru ea servește de model, prin construirea sa frumoasă și prin înfățișarea sa orientală.

În anul 1892 s'a renovat fundamental școla, ce era ruinată, înzestrându-se cu mai multe mobile necesare, de așa, că aci e școla cea mai corespunzătoare în întreg tractul Solnocului.

În anii, 1894, 1895 și 1896 activitatea dlui paroh Augustin Hermann s'a îndreptat spre a înzestra biserica cu vestminte bisericesci și cu acopereminte pe sfântul altariu și cu strane, în cari ani a înduplicat de s'au

făcut mai multe donațiuni din partea credincioșilor din Văleni spre scopul acesta.

Dela 1890 încôce funcționează ca catechet al elevilor gr. or. dela școalele capitale de stat și gr. catolice din orașul Lapușul-Unguresc. Domnia-sa e primul catihet acolo, căci mai înainte nime nu voia să primescă această sarcină și pruncii noștri învățau religiunea greco-catholică la catechetul gr. cath!

Zelul, ce l'a dovedit dl preot Herman a atras asupra sa și atențiunea învățătorilor din tractul Solnocului, cari l'au ales de președinte al despărțământului Reuniunii lor în districtul Deșului, 6 ani până la încetarea „Reuniunilor“.

Am aflat cu cale a le da acestea publicității, din acest ținut, de unde nuse scrie prin foi mai nimic, și pentru-că sunt de părere că unde vedem printre noi ômeni harnici să le recunoscem hărnicia, încuragându-i și întărind în ei prin asta și pentru viitor zelul de muncă bună și frumoasă în via Domnului.

Privitor.

Cu adâncă durere aducem la cunoștința cetitorilor noștri, că starea sanitară a Escelenției Sale I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul s'a întors spre rău, și în ori-ce moment poate intra o catastrofă.

Noutăți.

Fir telegrafic special, între Berlin și București. Joulă trecută s'au făcut pentru prima ôră la oficiul telegrafic central din București, încercările de corespondență directă între București și Berlin și viceversa. Aceste prime încercări au fost făcute pe firele vechi, de ôre ce firul special este încă în lucrare. Succesul a fost splendid: în abia două ôre s'au putut transmite 70 de telegrame, adică tôte câte erau date pe acea și pentru Berlin. Altfel, pe linii mijlocie, nu directe ca asta, trebuia aproape ziua întregă.

Deputatul Hunedórei. Prin trecerea deputatului Carol Pogány la demnitatea de comite al Caraș-Severinului, mandatul din cercul Hunedóra (comitatul Hunedórei), a devenit vacant. Cei din cerc se îngrijesc deja de următor. În 9 Oct. o deputație de 12 înși s'au dus la comitele suprem al comitatului Hunedórei, în Deva, să-l rîge să primescă el mandatul de deputat. Comisia a fost condusă de Iosif Benedikty, proprietar din Hunedóra, și făcând parte din ea deputatul Mara Laszlo, proprietarul Szilvási Aladár, dir. fabricii de fer din Hunedóra, Schelat Iosif, Danila György, polmarmester la Hunedóra, etc. și l'au rugat să primească mandatul de deputat „liberal“, bănfist.

Viitor fișpan la Deva va fi precum vestese foile din Pesta, baronul Nopcsa Elek, fostul intendat al operei din Pesta, cel bătut de baletiste pentru purtarea agresivă față de ele... Fain fișpan! De vămă denumirea lui, cerul electoral Orăștie rămâne fără de deputat, având Pricăjanii nouă ocașie de a ridica pe umeri pe ceva „domn“, candidat.

Nu-i nimenea proroc în patria sa. Se știe de câte-ori a cercat Zola să între și el în șirul „nemuritorilor“, a membrilor academiei franceze din Paris. E lung șirul de ani decând amicii săi îl candidază mereu, și el — mereu cade! Acum o depeșă din Rio-de-Janeiro aduce știrea, că Zola a ajuns totuși academician și el, că a fost ales membru al Academiei braziliene!

Apele Dunărei, precum cetim într'un diar din Țară, continuă să scada în partea de jos a fluviului, începând dela Giurgiu și până la Sulina.

O ușoră creștere se observă în susul cursului, între Vêrciorova și Corabia.

Petrecere în Hunedóra. Tinerimea română din Hunedóra invită la petrecerea cu joc, ce arangiază Sâmbătă la 15 Octomvrie n. a. c. în sala otelului „Castelul Huniade“ (Hunyadi-Várhoz). Venitul curat este destinat pentru fondul „Reuniunii femeilor române gr.-or. din Hunedóra“.

O conferință despre magnetismul și somnambulismul provocat, din antichitate și până astăzi, va ținea aici în Sibiu, Sâmbătă 3/15 Octombr. c. dl locot. în retrageră Apostolescu Ioan. Conferența promite a fi din cele mai interesante, arătând istoricul cum se profesa arta și știința somnambulismului provocat, în toți timpii și la

tôte popórele din vechime până azi. Indianii, Egiptenii, Chaldeenii, Grecii, Ebreii, Delphiții, și Babilonenii. — Vindecările miraculoase din Templele lui Serapis și Esculap, sanctuarele și Sibilele Grecilor. — Vestalele Romanilor; origina medicinei; magnetismul și somnambulismul, eestatul, visionarii, letargia, catalepsia, convulsiunile și epilepsia, mórtea aparentă. Tradițiunea atingerii cu mâinile, etc. Conferența va avea loc probabil în „Sala de expoziții“.

Expozițiile dela Sebeș.

II.

În scopul de a înainta economia de vite, „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului“ va aranja la 30 Octomvrie n. (dela 9 ôre a. m. până la 1 ôră p. m.) în orașul Sebeșul săsesc o expoziție de vite, împărțind 57 premii în suma de 500 corone.

Expoziția se va mărgini la vite cornute cu excepțiunea caprelor.

La expoziție se primesc vitele locuitorilor din tôte comunele cercurilor pretoriale Sebeșul-săsesc și Mercurea. Cerând trebuința, proprietarii au să dovedescă, că au ținut înșiși vitele în timp de 3/4 de an cel puțin. Oile trebuie expuse în grupe de cel mai puțin 3 capete.

Primirea vitelor se face prin comitetul aranjat local, care pôte refusa primirea, din cauze binecuvântate.

Vite jugănite și peste tot vite, cari nu pot servi la prăsirea mai departe, nu se primesc în expoziție. Exponenții sunt îndatorați a purta înșiși grije de vitele lor.

Grupa I. Bovine de prăsilă (rassa indigenă și străină),

a) tauri de 2 1/2—5 ani: 1 premiu de 40 cor., 1 premiu de 24 cor., 1 premiu de 10 cor., 1 premiu de 7 corone;

b) vaci de 2 1/2—8 ani: 1 premiu de 30 cor., 1 premiu de 20 cor., 2 premii de câte 12 cor., 2 premii de câte 10 cor., 2 premii de câte 8 cor., 2 premii de câte 6 cor.;

c) tăurenci și junince de 1—2 1/2 ani: 1 premiu de 20 cor., 1 premiu de 15 cor., 2 premii de câte 12 cor., 2 premii de câte 6 cor., 3 premii de câte 2 cor.

În scopul premiării, comitetul central al Reuniunii agricole a numit juriul constător din domnii: Demetriu Comșa, prof. seminarial, ca președinte al juriului; Victor Tordășianu, oficial consistorial, ca secretar și încă 52 membri în juriu, din Sibiu, din Sebeș și din comunele învecinate.

Nu este iertat a funcționa nimenea ca juror, când este vorba de vitele proprii, sau de ale rudeniilor mai deaprope.

Juriul ia în primire lista generală a vitelor expuse, examinează fiecare vită și apoi se consultă asupra premiării.

În ședința ce urmăzează examinării vitelor, membrii juriului se consultă din nou și se pronunță, dovedind îndreptățirea propunerilor și apoi hotărînd cu majoritate absolută de voturi.

Exponenții de premiat se petrec în o listă separată care se subscie de președinte și secretar, precum și de alți doi membri ai juriului.

Impărțirea premiilor se face în mod sêrbătoresc, ținându-se mai întâiu o vorbire în prezența juriului, comitetului aranjat, a exponenților și a publicului întrunit.

Secretarul juriului se însărcinează a compune un raport special asupra expoziției și premiilor.

Scopul expoziției este mai ales a urni și încuraja adevărata propășire în economia vitelor. Drept aceea, în privire se va lua nu atât intențiunea vedită de a străluci cu vite de paradă, ci mai cu sêmă buna chibzuire în alegerea vitelor de prăsilă, hărnicia și inteligența dovedită în realizarea scopului urmărit. Prin urmare vitele altcum defectuóse încâtva, se pot premia în rënd cu vitele ôre-cum desêvrșite.

Dacă cutare grupă nu cuprinde îndestule vite vrednice de premiat, premiile, ce ar prisosi, se pot destina pentru o altă grupă.

Aceia care au prăsit înșiși vitele, vor avê întâietate față cu aceia, cari au expus vite prăsite de altcineva.

Între bovine (viței, vaci, tauri), ca vrednice de premiat se consideră mai ales acele, care întrunesc în mare măsură însușirile vi-

telor mari, puternice, frumoase la trup, blânde, lăptóse, bune de prăsilă și de îngrășat.

Ca sêmne de lapte mult se consideră: trup prolongit, piept larg și fôle șerpuite de vine gróse; uger plin și mare, nu prea cãrnos, nici prea gras, înzêstrat cu pěr scurt și mólă și avênd patru țfte moi, gróse, lungi, deopotrivă de mari; piele molatică, pěr subțirel și privire blândă.

Ca bune de îngrășat sunt a se considera mai ales vitele trunchióse, lungi, spătóse, cu capul mic, ôse subțiri, piept larg și cãrnos, șolduri îndepărtate, cósă lătărăță, piele mișcãcósă, pěr mólă.

Ca bune de muncă se consideră mai cu sêmă vitele osóse, cu picíore cam lungi, piept lung și rotunzit, șolduri puternice, cõpíte sănêtóse, mers vioiu și regulat.

La ôi întâietate se cuvine mai ales oilor mari, cãrnóse, lăptóse și bogate în lãnă frumósă și subțire, mólă și lungă; deasemenea se cuvine întâietate oilor de soiu vestit și însoțite de miei cu blană alêsă.

Rassa țigaie și stogóse se preferă rassei bãrsane (țurcane).

Notiță Literară.

„Fóia pentru toți“, una dintre cele mai îngrijite reviste literare dela București, se vestire mai sêptemăna trecută, că a încetat. Spre bucuria noastră însă, am aflat deja la 3—4 zile, că știrea era falsă. „Fóia“ apare înainte, sub aceeași îngrijire bună și călăuzită de principii morale, a dlui Dumitru Stãncescu.

A apărut și dilaștea Nr. 42, cu un cuprins splendid, și un bogat sumar literar.

Recomandăm tuturor acestă publicatie onestă pentru familie, care fără pericol pôte cădea în mânia ori-cui.

„Albina“ o altă publicatie de mare preț pentru popor, a împlinit sêptemăna trecută primul an de existență, dând 52 numeri în formă de broșure octav, abonaților. E întocmită anume pentru popor, cu reminiscențe istorice, legende naționale, îndrumări economice, casnice și igienice. Cu un cuvânt fôrte îngrijită ca fond, urmărind scopul de potențare a înbirii de patrie și de neam la popor, — dar cu un mare defect, că adevă e scrisă într'o limbă prea înaltă, plină de neologisme neaceșibile maselelor populară.

De ar delătura pe viitor și acest defect, ar fi neescepționabilă și fără pereço în felul seu, în mijlocul publicațiunilor noastre. Apare odată pe sêptemăna.

PARTEA LITERARĂ.

Încă ceva despre

Pintea Vitézul.

Dl Ioan Pop Reteganul a publicat în „Gazeta Transilvaniei“ din Brașov, anul curent, Nrii 103, 108, 113, 118 și 124 nise date fôrte interesante privitoare la viața vestitului haiduc român Pintea Vitézul, — date (scóse și în broșură separată), pe cari după puțină mē voi nîsu a le întregi, ca astfel completându-ne unul pe altul, după cât e cu puțință pe baza datelor scrise și verbale descoperite până acum, să ne putem face o icónă cât mai clară despre acest erou național, devenit legendar în gura poporului român pentru binefacerile lui cătră cei sêraci și pentru ocrotirea acestora față de impilatorii lor.

Nu voi reproduce deci cele dîse de dl I. P. R., ci mē voi mărgini numai la unele date câte le-am putut afla eu în comuna mea natală, locul nãscerei lui Pintea, apoi va fi trêba altui scriitor, ca din datele acestea să compună o biografie cât de cât sistematică despre personalitatea acestui personagiu atât de iubit de poporul român pe unde a fost cunoscut.

I.

Originea lui Pintea Vitézul.

Atât datele scrise citate de dl I. P. R. și comunicate lui de alte persóne, cât și tradițiunea populară păstrată în diterite legende compuse în prosă și versuri, dovedesc, că Pintea Vitézul s'a nãscut în comuna Magógea (Hollómezó) din comitatul Solnoc-Dobâca de azi, iar pe atunci (sec. 17—18) comitatul Solnocul interior. Dar pelângă acestea cea mai importantă dovadă pare a fi tradițiunea poporului din acestă comună, care și ađi încă arată casa unde s'a nãscut Pintea Vitézul, și casa „Stupului“

la care a servit Pintea mai în urmă în acestă comună.

Despre aceste două case voi vorbi în punctul următor.

Nu se scie însă cu positivitate familia din care s'a nãscut, prin urmare nici porecla, adevă numele comun, ce l'a avut. Documentele citate de dl I. P. R. după alți autori îl numesc: Hollómezei Pintye Gligor, și „Hollómezei Pintye úr“, iar d-sa după ôre-cari tradițiuni îl numesc „Cupșa Pintea“.

Din numirile acestea eu constat următoarele:

1. Predicatul: Hollómezei înaintea numelui îi designează deoparte locul nãscerei, iar de altă parte titlul nobilitar; 2. Pintea îi este conumele; iar 3. Gligor îi este numele de botez.

Aceste aserțiuni mi le motivez prin următoarele:

Am la mână un act original (transumpt) compus în limba latină și edat de „Conventus Beatae Mariae Virginis de Colos Monostira“ la a. 1734 fraților Nicolau și Gregoriu, fii alui Gregoriu Pap alias Markus, în care se cuprinde per estensum o diplomă de nobilitate edată de Mihail Apafi cu datul Făgăraș 1689 Maiu 16 în care se vêd următorii impetratori (persóne, cărora li s'a dat diploma de nobilitate):

...Nobiles Gregorium Pap als (alias) Markus et Ioannem Markus als Literatum Frates Germanos.

...Gregorii Pap als Markus et Ioanni Markus als Literato, ut et Teodoro Pintje ac Eliae antelati Gregorii Pap Filiis...

Tot astfel sunt espuse numele acestor impetratori și în mandatul de introducere emanat dela același principe, iar în raportul comisarilor despre esecutarea introducerii în domeniul donat se află astfel:

...Gregorium Pap als Markus et Ioannem Markus als Literatum, ut et Theodorum ac Eliam ejusdem Gregorii Markus alias Pap Filios.

variațiuni, cari în lipsa altor documente, fôrte ușor pot duce în rêtăcire pe omul neinițiat.

Pelângă acestea mai am la mână un act original din anul 1762 în care figură ca martor un individ cu numele Bota Pintye.

Am și alte acte privitoare la familiile din Magógea, începând dela anul 1607 până în present, dar preste alte persóne, cari au purtat ori ar purta numele de Pintea, nu am dat, și nici ađi nu-l mai pörtă nimeni în această comună peacăt am putut afla. Dovadă, că porecla de Pintea a fost neusitată în aceasta comună, și s'a dat ca și ađi unora numai ca poreda de caracter personal, în deosebi ômenilor de caracter purav și răutaciosi și mărăți, dar și proști.

Considerând acum, că după datina locului astfel de porecle se moștenesc din neam în neam, fôrte ușor a putut moșteni Pintea Vitézul porecla de Pintea dela vreo rudenie a sa, după părerea mea pe baza diplomei citate, din familia Markus, din carea un alt Markus încă a fost căpêtat diplomă de nobilitate cu datul 10 Iuniu 1665 tot dela principele Mihail Apafi, căci dela acest Teodor Pintea, citat în diploma dela 1689, nu l'a putut meșteni, deórece dela acest dat până la mórtea sa (alui P. V.) întemplată în Baia mare la anul 1704 sunt numai 14 ani, iar el pe atunci trebuia să fie bărbat în deplină putere, ca să îndrăsnescă numai cu 7—8 înși a ataca o cetate bine înpopulată și întărită cu ziduri!

Nu e eschisă însă posibilitatea ca Pintea se fie, cel puțin după mamă, de origine din familia Cupșa, (derivată din familia Bota) deórece și tradiția, precum dîce și dl I. P. R. încă spune, că ar fi de origine din acestă familie.

Ba acesta (originea lui P. V. din fam. Cupșa resp Bota) pare a se confirma și prin împrejurarea, că casa unde s'a nãscut Pintea din moși și strămoși până în ziua de astăzi a fost în proprietatea membrilor din familia Cupșa.

Apoi din familia Bota încă aflăm unul cu numele Pintea pe la anul 1762, precum am vêdut mai sus, avênd acestă familie diplomă de nobilitate dela anul 1607. Acest Pintea pôte să fie identic și cu altul numit într'o genealogie fără dat, în care acela figură ca strănepot direct al unuia (Costin) dintre cei trei impetratori (Mateiu, Costin și Copșa Bota).

Din tôte cele espuse până aci, eu cred, că Pintea Vitézul e de origine din Magógea, din familia Cupșa respective Bota.

(Va urma).

Nr. 461 — 1898 protpresb.

[187] 3—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa III. Hundorf cu filiile Domald și Senereus, protopresbiteratul Mediașului, se descrie concurs nou cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post satorite în ședința comitetului parochial din 26 April 1898, dau suma de 256 fl. anual.

Informațiuni mai de aproape despre starea parochiei, se pot primi dela oficiul protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Mediaș, 30 August 1898.

Romul Mircea,
protopop.

In *Tipografia archidieceșană*
a apărut:

ACAFTISTUL

Preasantei

Născătoare de Dumneșu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchalie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate pânză . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin „ 2.60
în mătase „ 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidieceșane,
Sibiiu.

Din

„Biblioteca de popularizare”,

pentru literatură, artă și știință,

au apărut până acum :

Nr. 1 <i>Nuvel siberiene</i> , de Vladimir Korolenko;	Nr. 19 <i>Nuvel estra-ordinare</i> de Edgar Poë;
Nr. 2 <i>Nuvel țărănești</i> , de Björnsterne Björnson;	Nr. 20—21 <i>Stilul în artă</i> , de Hans Sebastian Schmid;
Nr. 3 <i>Nuvel și povestiri populare</i> , de Lew N. Tolstoi;	Nr. 22 <i>Un roman în nou scrisori</i> , de Teodor M. Dostoiewski;
Nr. 4 <i>Schițe și tablouri</i> , de Ioan Neruda;	Nr. 23 <i>Poesii</i> , traduceri libere în versuri de Sully Prudhomme;
Nr. 5 <i>Șese nuvel</i> , de I. P. Iacobescu;	Nr. 24 <i>Studii și portrete literare</i> , de Jules Lemaitre;
Nr. 6 <i>Nuvel</i> de H. de Balzac;	Nr. 25 <i>Pilone</i> de Wilhelm Bergsöe;
Nr. 7 <i>Din viața poporului</i> , de Alecs. Swientochowski;	Nr. 26 <i>Darwin, viața doctrina și importanța lui</i> de A. de Condolles și A. Südekum;
Nr. 8 <i>Pe apă</i> de Guy de Maupassant;	Nr. 27 <i>Schițe din California</i> , de Bret Harte;
Nr. 9 <i>Nuvel alese</i> , de Al. Puskin;	Nr. 28 <i>Simplu</i> de Traian Demetrescu;
Nr. 10 <i>Ómeni și scrieri</i> , de Georg Brandes;	Nr. 29 <i>In Lont!</i> de Paul Hervieu;
Nr. 11 <i>Din Cartea cântecelor</i> , de H. Heine;	Nr. 30 <i>Scrisoarea furată și alte povestiri estra-ordinare</i> de Edgar Poë;
Nr. 12 <i>Liga tinerimii</i> , comedie în 5 acte de Henric Ibsen;	Nr. 31 <i>Don Iuan</i> pe Molière;
Nr. 13 <i>Dónna Marchisă și alte nuvel</i> de Quida;	Nr. 32 <i>Poesii alese</i> , de Al. Petöfi;
Nr. 14 <i>Lăutarul din Cremona</i> , de Francois Coppée;	Nr. 33—34 <i>In temniță</i> de Z. C. Arbure;
Nr. 15 <i>Ilka și alte nuvel</i> , de Al. Dumas fils;	Nr. 35 <i>Crâng și luncă</i> de T. Duțescu-Duțu;
Nr. 16 <i>Nuvel</i> de Guy de Maupassant;	Nr. 36 <i>Cestiuni literare</i> ed M. Strajan.
Nr. 17—18 <i>Suferințele tinărului Werther</i> de Wolfgang v. Goethe;	Nr. 37 <i>Antologie sanscrită</i> , de G. Coșbuc;
	Nr. 38 <i>Femea îndărătnică</i> , de V. Scha kespeare;
	Nr. 39—40 <i>Cestiuni literare</i> , de M. Strajan

Un nr. broș. 16 cr., leg. 30 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidieceșane Sibiiu.

In *Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiiu*se află spre vânzare *diferite icône după cultul oriental* precum :

Mărimea :	39/50 cm.		47/63 cm.		55/68 cm.		58/79 cm.		63/100 cm.	
	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin	simplu	fin
Sf. Nicolae	5 — 6	10 50	6 50 16	10 25 20	11 — 28					
Sf. George, călare	6 — 6 60	11 50	7 50 18	11 50 22	12 — 30					
Sf. Dumitru	5 — 6	10 50	6 50 16	10 25 20	11 — 28					
Botezul Domnului	6 — 6 60	11 25	7 50 18	11 50 22	12 — 28					
Sf. Treime	6 50 7	12 —	7 50 18 50	11 50 22	13 — 30					
Maica Domnului	6 — 6 60	11 50	7 50 18	11 50 22	12 — 30					
Ilie în carul de foc	6 50 7	13 —	8 — 20	12 — 23	14 — 33					
Născerea Domnului	7 — 7 50	14 —	9 — 22	14 — 28	15 — 36					
Adormirea Maicii Domnului	6 — 8	14 —	9 — 22	14 — 28	15 — 36					
Invierea lui Christos	6 50 7	14 —	8 — 21	13 — 28	15 — 32					
Bunavestire	5 50 6	12 —	7 50 16	13 — 24	13 — 30					
Ion în pustie	5 — 6	10 —	6 — 16	10 — 21	13 — 28					
Mormântul Domnului	— — —	— —	15 — 27	18 — 36	21 — 42					
Fuga la Egipt	6 50 8	12 50	9 — 22	12 50 30	15 — 34					

Din

„Biblioteca pentru toți”,

sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut până acum :

Nr. 1 <i>Povești alese</i> de Andersen;	Nr. 66 <i>Manon Lescaut</i> , vol. III. (ultim.) de Prévost
Nr. 2 <i>Păsările noastre</i> (legende). de S. Fl. Marian;	Nr. 67—69 <i>Minunile universului</i> , vol. I. II. III. istoria naturală
Nr. 3 <i>Cântece și plângeri</i> , I. (poesii) de M. Zamfirescu;	Nr. 70 <i>Legenda țeranilor</i> de P. Dulfu;
Nr. 4 și 5 <i>Despre educație</i> , pe Herbert Spencer;	Nr. 71 <i>Ce este frumusețea</i> , artă de Const. Stăncescu;
Nr. 6 <i>Îcone șterse</i> (nuvele) de A. Vlahuță;	Nr. 72 <i>Cugetări noi asupra popoarelor vechi</i> , Egiptul, geografie de Buzoianu;
Nr. 7 <i>De prin veacuri</i> , I (nuvele) de Carmen Sylva;	Nr. 73—74 <i>Dan</i> , partea I. roman de A. Vlahuță;
Nr. 8 <i>România, Roma, Piza</i> etc. de Michelet;	Nr. 75 <i>Armonii intime</i> , poesii de A. Sihleanu;
Nr. 9 <i>Castelul Peleş</i> , descrierea de Leo Bachelin;	Nr. 76—77 <i>Dan</i> , partea II. roman de A. Vlahuță;
Nr. 10 <i>Nuvel și schițe</i> de T. Maiorescu;	Nr. 78 <i>Ginerele lui Poirier</i> , de Augier & Sandeau;
Nr. 11 <i>Din tinerețe</i> etc. nuvele de André Theuriot;	Nr. 79 <i>Nastratin Hogea</i> de A. Pann;
Nr. 12 <i>Nuvel</i> de M. Demetrescu;	Nr. 80—84 <i>Ciocii vechi și noi</i> , roman de Filemon;
Nr. 13 <i>Nuvel romane</i> de Duiliu Zamfirescu;	Nr. 85 <i>Biografiile scriitorilor rom.</i> de Adamescu;
Nr. 14 <i>Antichitatea romană</i> de Wilkins;	Nr. 86 <i>Ce povestesc pădurea</i> , nuvele de Putlit;
Nr. 15 <i>Proză și poesii</i> de Gr. M. Alexandrescu;	Nr. 87 <i>Berberii Hesperidele</i> , geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 16 <i>Povestea vorbii</i> I. proverbe de Anton Pann;	Nr. 88—89 <i>Denisa</i> teatru de Duma (Al. fiul);
Nr. 17 <i>Istoriile</i> de d-na Colomb;	Nr. 90 <i>Poeme</i> , de H. G. Leca;
Nr. 18 <i>Schițe umoristice</i> de Dumitru Teleor;	Nr. 91 <i>Geniile științei și industriei</i> , biografii de Gastineau;
Nr. 19 <i>La ce visează fetele</i> , teatru de Alfred de Musset;	Nr. 92 <i>Sincere</i> , poesii de R. D. Rosetti;
Nr. 20 <i>Legende istorice</i> , de D. Bolintineanu;	Nr. 93—94 <i>Povestea lui Moș Albu</i> de A. Pann;
Nr. 21 <i>Ombra</i> , roman de Genevraye;	Nr. 95 <i>Cartagena-Cyrena</i> , geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 22 <i>Căl. împrej. Odăii mele</i> , roman de Maistre-Havie;	Nr. 96—97 <i>Paul și Virginia</i> , roman de B. de St. Pierre;
Nr. 23 și 24 <i>Din viața meseriașilor</i> , nuvele de P. Bănăceanu;	Nr. 98 <i>De demult</i> , poesii de Stavri;
Nr. 25 <i>Povestea vorbii</i> II. proverbe de Anton Pann;	Nr. 99 <i>Apostol</i> , poemă de Petöfi;
Nr. 26 <i>Biografiile ómenilor celebri</i> ;	Nr. 100 <i>Carte de chipuri fără chipuri</i> , povești de Andersen;
Nr. 27 <i>Antichitatea greacă</i> de Mahaffy;	Nr. 101—102 <i>Metamorfosele</i> de Ovid;
Nr. 28—33 <i>Opere complete</i> , de Creangă;	Nr. 103—104 <i>Poveste tristă</i> de Francois Coppee;
Nr. 34 <i>Istorie</i> , de Jonescu-Gion;	Nr. 105—106 <i>Mic vocabular militar român-frances-ruso-turc</i> de * * *
Nr. 35 <i>La gura sobei</i> , snöve de Dumitru Stăncescu;	Nr. 107 <i>Despre prietinie</i> de Cicerone;
Nr. 36 <i>Povești de Crăciun</i> ;	Nr. 108 <i>Animalele celebre</i> de Müller;
Nr. 37 <i>Proză și epigrame</i> , de Radu D. Rosetti;	Nr. 109 <i>Teatru v. II. R. D. Rosetti (Max)</i> ;
Nr. 38 <i>Werther</i> roman de Goethe;	Nr. 110 <i>Gloriele muzicii</i> de * * *
Nr. 39 <i>Povestea vorbii</i> II. (ultim.) proverbe de A. Pann;	Nr. 111 <i>Poesii</i> de Th. M. Stoescu;
Nr. 40 <i>De prin veacuri</i> II (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;	Nr. 112—113 <i>Introducere la studiul Științelor fizice</i> de Morand;
Nr. 41 <i>Noțiuni asupra științelor</i> de Huxley;	Nr. 114 <i>Linistea sufletească</i> de Seneca;
Nr. 42 <i>Doruri și amoruri</i> I. poesii de Depărățeanu;	Nr. 115 <i>Alte schițe umoristice</i> de Dumitru Teleor;
Nr. 43 și 44 <i>Modele de discursuri rom.</i> de Adamescu;	Nr. 116—117 <i>Lubire</i> de Vlahuță;
Nr. 45 <i>Doruri și amoruri</i> , II. (ultim.), poesii de Depărățeanu;	Nr. 118 <i>Fleacuri</i> , amintiri duiöse, schițe și novele de V. Pop;
Nr. 46 <i>Dușmanii nostri</i> , de Dr. Urechia;	Nr. 119 <i>Robia Peleşului</i> de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
Nr. 47 <i>Cântece și plângeri</i> II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;	Nr. 120 <i>Un leu și un zlot</i> , comedie într-un act (localizare) de D. Rosetti;
Nr. 48—49 <i>Modele de discursuri străine</i> de Gr. Adamescu;	Nr. 121—122 <i>Notițe și fragmente literare</i> de I. L. Caragiale;
Nr. 50 <i>Convorbiri despre artă</i> , I. de Pecaut și Baude;	Nr. 123 <i>Biografiile Mamelor ómenilor celebri</i> ;
Nr. 51 <i>Din góna vieții</i> I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;	Nr. 124 <i>Intrebuintarea vieții</i> de I. Lubbok;
Nr. 52 <i>Prietenie</i> roman de Francois Coppée;	Nr. 125 <i>Povestea Mavroghenească</i> de Pitarul Hristache;
Nr. 53 <i>Doi trandafiri</i> , nuvele de Wildebruch;	Nr. 126—127 <i>Poesii</i> de Bălăcescu;
Nr. 54 <i>Patriotul</i> , morală de Bourde;	Nr. 128—137 <i>Codul civil român, adnotat</i> de Hamangiu;
Nr. 55 <i>Din inimă</i> , poesii de Radu D. Rosetti;	Nr. 138 <i>Suspine</i> (poesii populare din Basarabia) de George Madan.
Nr. 56 <i>Convorbiri despre artă</i> II. (ultim) de Pecaut și Baude;	Nr. 139—148 <i>Procedura civilă adnotată, cu index</i> de Hamangiu;
Nr. 57 <i>Din goana vieții</i> II. nuvele de A. Vlahuță;	Nr. 149—151 <i>Legea timbrului adnotată, cu index</i> de Hamangiu;
Nr. 58 <i>Schițe ușore</i> de Caragiale;	Nr. 149—151 <i>Legea jud. de pace adnotată cu index</i> de Hamangiu;
Nr. 59 <i>Din góna vieții</i> , III. (ultim) nuvele de A. Vlahuță;	Nr. 149—151 <i>Legea autentică actelor, adnotate</i> de Hamangiu;
Nr. 60 <i>Manon Lescaut</i> , I. roman de Abatele Prévost;	Nr. 152—155 <i>Despre Fanarioți</i> de Zalonli;
Nr. 61 <i>Trotoarul Bucur.</i> , nuvele de D. R. Rosetti (Max);	Nr. 156 <i>Cronicile Doctorului</i> , de Dr. Urechia;
Nr. 62 <i>Enoch Arden</i> , poemă de Tenyson;	Nr. 157—158 <i>Mic vocabular frances-rom.</i> de Ploetz — Leist;
Nr. 63 <i>Satire și teatru</i> de D. C. Ollanescu (Ascanio);	Nr. 159 <i>Chronologie Calendare</i> de Szavlovski;
Nr. 64 <i>Spre primăvară</i> poesii de Costin;	Nr. 160—161 <i>Povești cătră săteni</i> de D. R. Rozeti (Max);
Nr. 65 <i>Manon Lescaut</i> vol. II. roman de Prévost;	Nr. 162—165 <i>Viața la țară</i> (roman) de Duiliu Zamfirescu;
	Nr. 166—178 <i>Dicționar frances-român</i> , ed. II. de Urechia;

Un număr costă 16 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiiu.